

Aanpassing van enige wetten aan de Rijkswet op het Nederlandschap

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 23 juni 1986

Bij de leden van de fractie van de P.v.d.A. hebben artikel 5 van het wetsvoorstel en de daarop betrekking hebbende passages in de memorie van toelichting verschillende vragen opgeroepen.

Deze leden vragen of onder «onwetendheid en andere oorzaken» alle denkbare oorzaken zijn begrepen en, zo neen, waarom dat niet het geval is en welke oorzaken er dan toe kunnen leiden dat artikel 5 buiten toepassing moet blijven. Indien artikel 5 juist wel in alle gevallen zal worden toegepast, is het de bedoelde leden niet duidelijk, waarom hier sprake is van een discretionaire bevoegdheid.

Artikel 5 van het wetsvoorstel bepaalt dat aan personen die ingevolge artikel 7, onder 4e, van de Wet op het Nederlandschap en het Ingezetenschap (Stb. 1892, 268) het Nederlandschap hebben verloren door zonder koninklijk verlof in vreemde krijgs- of staatsdienst te treden, achteraf alsnog dat verlof kan worden verleend. In de memorie van toelichting is vermeld dat de bepaling is voorgesteld teneinde te voorkomen dat zij die door onwetendheid of door andere oorzaken hebben verzuimd verlof te vragen, zouden moeten worden genaturaliseerd.

Inderdaad moeten onder «onwetendheid en andere oorzaken» alle denkbare oorzaken worden begrepen; het woord «andere» duidt daar ook al op. Het zal in veruit de meeste gevallen uit onwetendheid zijn geweest, dat verzuimd is verlof te vragen tot het treden in vreemde krijgs- of staatsdienst. Er zijn ook andere oorzaken denkbaar. Zo kan het zijn dat iemand wel verlof heeft gevraagd, maar op een zodanig tijdstip dat het niet meer mogelijk was vóór 1 januari 1985 (datum van intrekking van de wet van 1892) verlof te verlenen.

Er kunnen zich evenwel gevallen voordoen waarin herstel in het Nederlandschap op de beoogde wijze bezwaarlijk kan zijn. Te denken valt vooral aan gevallen van vreemde krijgsmacht. Onder de werking van de wet op het Nederlandschap van 1892 is nimmer verlof verleend, ook niet achteraf, tot het treden in dienst van militaire organisaties als het Franse Vreemdelingenlegioen. Ik zie voorshands geen reden om – als het onderhavige wetsvoorstel kracht van wet zal hebben verkregen – te bevorderen dat dan wel verlof daartoe wordt verleend. Ook kan gedacht worden aan het – uitzonderlijke – geval dat iemand in burgerlijke staatsdienst van een vreemde mogendheid een zodanige functie vervult dat gesproken kan worden van strijdigheid met Nederlandse belangen. Om

de mogelijkheid van schifting open te houden is in artikel 5 een discretionaire bevoegdheid opgenomen. Overigens is het wel zo dat bij eventuele afwijzing van een verzoek om koninklijk verlof, daartegen beroep openstaat bij de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State op grond van de Wet AROB.

De Staatssecretaris van Justitie,
V. N. M. Korte-van Hemel